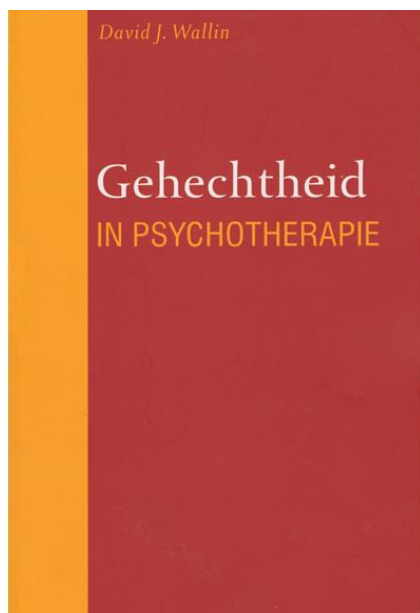

Gehechtheid in psychotherapie

David J. Wallin

“In dit baanbrekende boek vertaalt David Wallin de belangrijkste bevindingen van het gehechtheidsonderzoek in een therapeutisch model dat draait om drie thema’s: de gehechtheidsrelatie van de patiënt met de therapeut, de non-verbale dimensie, en het transformerende effect van reflectie en mindfulness.”

Nederlandse vertaling van 2010

Uitgeverij Nieuwezijds, prijs 49,95 euro, 418 pagina’s.

ISBN 978 90 5712 302 3

Een van de beste boeken die ik recent las, is het bovenstaande ‘Gehechtheid in psychotherapie’. Voor mij een aanrader voor elk I.V.-therapeut. Ik schets even waarom. Ik lees op bladzijde 189 van dit toch wel lijvige boek:

‘Terwijl het ‘inter’ in intersubjectiviteit het feit onderstreept dat de ervaring van de patiënt en de therapeut voortvloeit uit hun *interactie* (waarbij het individu dus ingekapseld is in de dyade), de subjectiviteit in intersubjectiviteit de nadruk legt op het onjuiste denkbeeld van een therapeutische objectiviteit en de voordelen die het biedt om ervan uit te gaan dat de emotioneel responsieve therapeut altijd onvermijdelijk subjectief is. De bij dit nieuwe paradigma behorende klinische innovaties bestaan uit de verwerping van iedere standaardtechniek ten faveure van een soort therapeutisch pluralisme, de ontsluiting van de mogelijkheid tot bewuste zelfonthulling en een focus op enactments van overdracht-tegenoverdracht, niet alleen als een cruciale route tot, maar ook als potentiële hindernissen voor inzicht en nieuwe ervaringen’

Toen ik dit las, dacht ik meteen: dit is een op en top I.V. boek! (voor mij zou het zeker op zijn plek zijn op de lijst van verplichte boeken) Nog meer:

‘Door een herformulering van overdracht, tegenoverdracht, weerstand en neutraliteit vanuit relationeel perspectief, wordt in deze theorie de rol van de therapeut menselijker gemaakt en wordt het respect voor de patiënt vergroot, op een manier die bevorderlijk is voor de totstandkoming van een gehechtheidsrelatie. In dit nieuwe paradigma leveren we altijd een bijdrage aan wat er in de therapeutische interactie gebeurt, en dat geldt ook voor de patiënt.’ p. 190

Wat er zo mooi is aan het werk is dat het overzichtelijk is, en ontzettend leesbaar geschreven. In het begin geeft Wallin een overzicht van de bevindingen van de belangrijkste onderzoekers over gehechtheid en ontwikkeling, Bowlby, Ainsworth, Mary Main, Fonagy en verder. Hij beschrijft hoe gehechtheidsrelaties vorm geven aan het zelf. Daarna gaat hij over tot hoofdstukken over de

klinische praktijk met casusbespreking en ontzettend veel herkenbaar – en ook kwetsbaar – eigen materiaal.

Vervolgens gaat Wallin over tot een heel praktisch bruikbare handleiding voor de gereserveerde patiënt, de gepreoccupeerde patiënt en voor patiënten met overwerkt trauma of verlies. Hij geeft bijzondere aandacht aan het lichaam en het non-verbale en gaat dieper in op de belangrijke begrippen mentaliseren en mindfulness en hoe ze in de klinische praktijk kunnen toegepast worden.

Wallin geeft inzicht in het ontstaan van verschillende gehechtheidsproblematieken en hoe zich dat kan oplossen in de therapeutische relatie. Hij laat zien wat er bij deze thema's werkt in psychotherapie en waarom. Hij beschrijft ontzettend mooi en zelfs poëtisch hoe de relatie tussen therapeut en cliënt een samenwerkingsrelatie is waaraan beiden als mens en als persoon deelnemen en haar vorm geven. En dat dat precies de helende factor of de corrigerende ervaring kan zijn die zo nodig is.

Het geheel is uitgebreid voorzien van noten en literatuur, werkelijk een schat aan informatie. Het belang van het werk is voor mij het diepe inzicht, de volledigheid en vooral de menselijke en milde toon. Voor mij is het een werk vol hoop.

Christel Brughmans